

РЕШЕНИЕ

№ 352

гр. Бургас, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на първи март през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Веселка Г. Узунова

Членове: Таня Д. Евтимова
Кристиян Ант. Попов

като разгледа докладваното от Таня Д. Евтимова Въззивно гражданско дело
№ 20232100500272 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.435, ал.2, т.6 от ГПК.

Образувано е по жалба на С. Я. С., ЕГН: ***** от гр. Б***** със съдебен адрес за призоваване в гр. С***** – адвокат Е. С. против разпореждане изх.№ 36689/26.09.2022г., издадено от ЧСИ Д.Н. рег. № **** в КЧСИ по изпълнително дело № *****. С това разпореждане, ЧСИ отказва да прекрати производството по изпълнително дело № ***** поради липса на предпоставките, разписани в чл.433, ал.1, т.8 от ГПК (перемпция) и поради невъзможност на съдебния изпълнител да зачита погасителната давност, в това число и абсолютната такава.

Жалбоподателят твърди, че последното изпълнително действие, извършено по отношение на него е на 29.09.2014г. – възбрана върху ½ идеална част от несеквестрируем недвижим имот. Осем години по-късно, на 23.08.2022г. ЧСИ налага заповед върху трудовото му възнаграждение. Според С., заповедта е наложена, след като изпълнителното производство е перемирано към дата 01.10.2016г. В жалбата, С. въвежда оплакване, че вземанията на вискателя „*****“ ЕАД са недължими, поради настъпила абсолютна погасителна давност. Жалбоподателят иска от съда да отмени разпореждането на ЧСИ и да даде указания на последния за прекратяване на изпълнителното дело.

Вискателят „*****“ ЕАД представя писмен отговор, в който изразява становище за неоснователност на жалбата. Дружеството претендира разноски.

ЧСИ Д.Н. с рег. № **** в КЧСИ представя мотиви по чл.436, ал.3 от ГПК, в които твърди следното: до месец май 2017г. са извършвани публични продажби на имуществото на длъжника „*****“ ЕООД; на 19.02.2019г. е направено искане за извършване на изпълнителни действия срещу имуществото на длъжника С.Й.З.; на 18.09.2019г. е направено искане за конституиране на вискателя „*****“ ЕООД; на 07.02.2020г. е конституиран вискателя „*****“ ЕООД; на 29.06.2021г. е направено искане за заповед върху имуществото на С.Й.З.. Въз основа на тези факти, ЧСИ заключава, че изпълнението не е перемирано, тъй

като перемпцията не се отчита за всеки длъжник поотделно, а за всички длъжници по делото.

Като взе предвид твърденията и становищата на страните, мотивите на ЧСИ и събраните по делото писмени доказателства, Бургаският окръжен съд приема за установено следното:

На 07.07.2010г. Районен съд – Бургас издава изпълнителен лист, с който осъжда „*****“ ЕООД, „*****“ ЕООД, С.Й.З., С. Я. С. и Д.З.З. да заплатят солидарно на „*****“ ЕАД сумата от 97 000 лева, дължима по договор за кредит № 2132/29.08.2007г., ведно лихва за периода от 25.05.2010г. до 11.06.2010г. в размер на 1 117,67 лева, такси в размер на 790,19 лева и разноски в размер на 3 417,49 лева.

На 02.08.2010г. ЧСИ Д.Н. образува изпълнително дело № *****. По искане на взыскателя ЧСИ възбранява, извършва опис и насрочва публична продажба на недвижим имот, който е ипотekiран в полза на „*****“ ЕАД.

На 01.10.2014г. – ЧСИ възбранява 1/2 идеална част от недвижим имот, собственост на С.;

В периода от месец октомври 2014г. до месец май 2017г. ЧСИ извършва публични продажби на имуществото на длъжника „*****“ ЕООД;

На 19.02.2019г. взыскателят прави искане за извършване на изпълнителни действия срещу имуществото на длъжника С.Й.З.;

На 18.09.2019г. взыскателя „*****“ ЕООД прави искане за конституиране по делото;

На 07.02.2020г. ЧСИ конституира взыскателя „*****“ ЕООД;

На 29.06.2021г. взыскателят прави искане за налагане на заповор върху имуществото на С.Й.З.;

На 06.04.2022г. взыскателят „*****“ АД прави искане за налагане на заповор върху трудовото възнаграждение на длъжника С. Я. С.

На 12.08.2022г. ЧСИ налага заповор върху трудовото възнаграждение на С. Я. С.

На 25.08.2022г. длъжникът С. сезира ЧСИ прави искане за прекратяване на делото поради перемпция и изтичане на абсолютна давност и за вдигане на наложените заповори и възбрани.

На 26.09.2022г. ЧСИ издава разпореждане, с което отказва да прекрати делото, тъй като в периода от 2011г. до 2022г. са извършени множество изпълнителни действия спрямо длъжниците „*****“ ЕООД и С.Й.З.. В допълнение към това, ЧСИ посочва, че в този период взыскателите „*****“ ЕАД и „*****“ ЕООД са поискали прилагане на различни изпълнителни способности.

Въз основа на изложените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок. Изхожда от длъжник по изпълнителното дело и е насочена против изпълнително действие по чл.435, ал.2, т.6 от ГПК, което подлежи на съдебен контрол. Поради това, жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Този извод се налага по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК изпълнителното производство се прекратява, когато взыскателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка. Според мотивите по т.1 на ТР № 2/26.06.2015г. по т. д. № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС, прекратяването на изпълнителното производство поради перемпция настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител само прогласява настъпилото прекратяване. В решение № 37/24.02.2021г.,

постановено от ВКС по реда на чл.290 от ГПК по гр. д. № 1747/2020г. и в последващо решение № 126/28.06.2022г., постановено от ВКС по гр. д. № 3409/2021г. са разгледани условията и началният момент, от които настъпва перемпцията. Според ВКС перемпцията и давността са различни правни институти с различни правни последици, но общото между тях е, че едни и същи факти могат да имат значение за осъществяването им. Давността изключва принудителното изпълнение, но длъжникът не може да се позове на нея пред съдебния изпълнител, а перемпцията предполага неудовлетворено принудително изпълнение, но съдебният изпълнител е длъжен да я зачете. Перемпцията е без правно значение за давността. Единствената правна последица от настъпването ѝ е, че съдебният изпълнител трябва да образува ново изпълнително дело, когато е сезиран с искане за изпълнителен способ, извършено след настъпването ѝ. Двугодишният срок за перемпцията започва да тече от първия момент, в който не се осъществява изпълнение, включително доброволно, т. е. осъществяването на всички поискани способности е приключило успешно или неуспешно или поисканите способности не могат да се осъществяват по причина, за която вискателят отговаря – след направено искане не е внесъл такси, разноски, не е отказал необходимото съдействие и така неговото прилагане. Перемпция обаче не настъпва, когато вискателят не е поискал нов изпълнителен способ в продължение на две години, защото през това време се осъществява предходен способ, който не е завършил и не може да се прецени дали има нужда от друг такъв. В конкретния случай, от приложените по делото писмени доказателства се установява, че изпълнителното дело е образувано против четирима солидарни длъжници – две дружества, лицето С.З. и жалбоподателя С. за единно вземане на вискателя „*****“ ЕАД. От доказателствата по делото е видно, че в периода от 01.10.2014г. до 12.08.2022г. по делото са извършени различни изпълнителни действия срещу съдлъжниците „*****“ ЕООД и С.Й.З.. Едновременно с това, вискателите са продължили да искат прилагане на различни изпълнителни способности. При това положение, спорният по делото въпрос е „Перемира ли се принудителното изпълнение за един от солидарните длъжници, ако по отношение на останалите са извършени валидни изпълнителни действия“. Отговорът на този въпрос е отрицателен.

Според правилата на солидарната отговорност, кредиторът може да иска изпълнение на цялото задължение от когото и да е от длъжниците (чл.122, ал.1 от ЗЗД), а изпълнението от един солидарен длъжник освобождава всички останали (чл.123, ал.1 от ЗЗД). В хипотезата на т. нар. пасивна солидарност съществува един кредитор и двама или повече длъжници. Облигационните отношения между съдлъжниците са такива, че когато един от тях изпълни, се погасява задължението на всички останали, т.е. налице е единна престация. При пасивната солидарност всеки длъжник се намира в самостоятелно, отделно правоотношение с кредитора, но отделните правоотношения са свързани помежду си посредством целта – да се удовлетвори интересът на кредитора. Удовлетворяването на вискателя чрез осъществяване на отделни изпълнителни способности с предмет имуществото на един от солидарните длъжници има действие по отношение на всички останали съдлъжници. Единството на престацията – предмет на изпълнението налага извода, че не е необходимо вискателят да иска извършване на изпълнителни действия срещу всеки един от солидарните длъжници, за да поддържа съществуването на изпълнителното производство. Дори, когато длъжниците са повече, вземането е единно и целта на изпълнението да се удовлетвори това единно вземане като се насочи изпълнението върху имуществото на един, на няколко или на всички солидарни длъжници. Ето защо, извършването на изпълнителни действия по отношение на един от солидарните длъжници, има действие и по отношение на останалите и не може да се приеме, че вискателят е бездействал.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че по отношение на длъжника С. не е осъществен фактическият състав на перемпцията, поради което жалбата му се явява неоснователна и трябва да се остави без уважение.

По делото е направено искане за присъждане на съдебни разноски от вискателя

„*****“ ЕАД, което поради изхода и естеството на спора се явява основателно за сумата от 200 лева, представляваща възнаграждение за процесуално представителство.

Мотивиран от това, Бургаският Окръжен съд, VI въззивен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на С. Я. С., ЕГН: ***** от гр. Б***** със съдебен адрес за призоваване в гр. С**** – адвокат Е. С. против разпореждане изх.№ 36689/26.09.2022г., издадено от ЧСИ Д.Н. рег. № **** в КЧСИ по изпълнително дело № *****.

ОСЪЖДА С. Я. С., ЕГН: ***** от гр. Б***** със съдебен адрес за призоваване в гр. С**** – адвокат Е. С. да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК: **** със седалище и адрес на управление в гр. С****, представлявано от юрисконсулт Т.Ж. съдебни разноси в размер на 200 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____